

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, bytom **B.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 17 S 171/02-97 z 9.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. decembra 2008, č.k. 17 S 171/02-97 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. X. z 10.5.2002, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s tým, že je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb. Krajský súd poukázal na to, že rozsudkom z 3.2.2004 č.k. 17 S 171/02-27 už napadnuté rozhodnutie potvrdil, avšak v dôsledku odvolania navrhovateľa najvyšší súd uznesením 4 So 68/2004-41 z 26.11.2004 zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd po uvedení doterajšieho priebehu konania a postupov, v posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa je doplnené dokazovanie zadovážením si doplňujúceho posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave, znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia ako aj výsluchom účastníkov konania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd pri hodnotení dôkazov vykonaných v súdnom konaní (§ 132 O.s.p.) dospel k záveru, že znalecký posudok znalca MUDr. R., CSc. odôvodňuje záver, že zdravotný stav navrhovateľa ku dňu 3.4.2002 umožňoval navrhovateľovi vykonávať práce doporučené posudkovou komisiou a posudkovým lekárom bez toho, aby došlo k ohrozeniu jeho

zdravotného stavu. Znalecký posudok sa dôsledne opiera o potrebné nálezy z odborných vyšetrení a je s nimi v súlade, a aj podľa názoru súdu, dostatočne presvedčivé zdôvodnenie jeho záverov. V posudku znalca obsiahnuté posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa vyplynulo z komplexného posúdenia všetkých lekárskeho nálezov a zdravotných ťažkostí navrhovateľa a jednoznačne z neho vyplýva záver, že v časovom období od 6.5.2000, kedy bol uznaný za čiastočne invalidného až do 3.4.2002, resp. 7.10.2002, ako aj pri znaleckom neurologickom vyšetrení dňa 16.7.2008, je objektívny neurologický nález prakticky nezmenený. Zdravotný stav navrhovateľa v roku 2000 bol po medicínskej stránke rovnaký ako v roku 2002, kedy požiadal o invalidný dôchodok. Znalec sa stotožnil s hodnotením posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia, že navrhovateľov zdravotný stav mu umožňoval vykonávať práce, ktoré nie sú fyzicky namáhavé. Podľa názoru súdu posudky posudkových komisií ako aj posudkového lekára sú presvedčivé a náležite zdôvodnené a ich závery neboli spochybnené ani vykonaným znaleckým dokazovaním. Súd preto z vyššie uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie č. X. zo dňa 10. mája 2002 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. ako správne potvrdil.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu poukázal na to, že odporkyňa a ani prvostupňový súd sa nezmienili o tom, že v Českej republike bol na základe tých istých zdravotných problémov uznaný invalidným už od 7.10.2002, a to aj napriek tomu, že najvyšší súd v rozhodnutí z 3.2.2004 nariadil krajskému súdu predložiť záznam o posudkovom konaní 11.11.1992 v Novom Jičíne a požiadať o stanovisko k rozdielnosti posudkových záverov. Podľa navrhovateľa nariadenie najvyššieho súdu zostalo ignorované. Navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že od 29.11.2001 až do 1.6.2008 bol stále práceneschopný. Namietal aj spôsob vyšetrenia súdnym znalcom, ktorý bol podľa navrhovateľa „odfláknutý“, ako aj to, že znalec charakterizoval doklad o práceneschopnosti ako bezpredmetné tlačivo.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť z týchto dôvodov:

1. Odvolací súd konštatuje, že uznesením 4 So 68/2004-41 z 26.11.2004 bol zrušený skorší rozsudok krajského súdu a vec bola vrátená na ďalšie konanie s tým, že

v ďalšom konaní predloží krajský súd posudkovej komisii k odvolaniu pripojené nálezy a „najmä záznam o jednaní OSSZ v Novém Jičíně z 11.11.1992 a požiadala ju o zaujatie stanoviska k nemu a podrobné zdôvodnenie toho, prečo na základe tých istých nálezov dospela k inému záveru o následkoch na schopnosť vykonávať sústavné zamestnanie“. V prípade pochybností nariadi znalecké dokazovanie.

2. Z uvedeného hľadiska sa však krajský súd v novom rozhodnutí vecou nezaoberal, rozhodnutie postráda vyhodnotenie rozdielnosti záverov posudkových komisií v SR a ČR k otázke žiadanej plnej invalidity navrhovateľa.
3. Na základe uvedeného môže odvolací súd len konštatovať, že sa krajský súd neriadil právnym názorom najvyššieho súdu vysloveným v uznesení z 26.11.2004, čoho dôkazom je najmä skutočnosť, že preskúmaný rozsudok sa vôbec nezmieňuje o tom, ako sa vypořiadal s dôvodmi zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu.
4. Pokiaľ krajský súd na str. 2 ods. 7 svojho rozsudku z 9.12.2008 len uvádza, že doplnil dokazovanie zadovážením si doplňujúceho posudku posudkového lekára a znaleckého posudku, nenaplnil tým v plnom rozsahu požiadavku vyslovenú v zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu, t.j. aby došlo k zaujatiu stanoviska k rozdielnemu posudzovaniu schopnosti vykonávať sústavné zamestnanie. Krajský súd sa zjavne uspokojil s vyjadrením posudkového lekára, že nie je v jeho kompetencii posudzovať a vyjadrovať sa k posudzovaniu zdravotného stavu navrhovateľa v Novom Jičíně.
5. Odvolací súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že vo veci nebol napriek doplneniu dokazovania dostatočne zistený skutkový stav, rozhodnutie o odbornej otázke týkajúcej sa stupňa invalidity navrhovateľa je naďalej nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov vo vzťahu k rozdielnemu posúdeniu dôsledkov zdravotného poškodenia navrhovateľa v konaní v ČR a v SR.
6. Ako procesnú vadu v konaní pred krajským súdom odvolací súd vytýka krajskému súdu, že navrhovateľovi, napriek nesúhlasu s posudkom znalca, nevytvoril podmienky, aby mohol znalcovi klásť otázky a žiadať vysvetlenia.

Z týchto dôvodov rozsudok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne považuje odvolací súd za predčasný, založený na nedostatočnom zistení skutkového stavu a vydaný s porušením procesného práva navrhovateľa, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, a preto ho bolo potrebné podľa § 250l ods. 2, § 246a v spojitosti s § 221 ods. 2 písm. h/ OSP zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková